

מסכת שקלים

פרק ז

א. מעות שנמצאו בין השקלים לנדבה, קרוב לשקלים יפלו לשקלים, לנדבה יפלו לנדבה, מחצה למחצה יפלו לנדבה. בין יעצים ללבונה, קרוב לעצים יפלו לעצים, ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למחצה יפלו ללבונה. בין קנין לגוזלי עולה, קרוב לקנין יפלו לקנין. לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, מחצה למחצה יפלו לגוזלי עולה. בין חלין למעשר שני, קרוב לחלין יפלו לחלין, למעשר שני יפלו למעשר שני, מחצה למחצה יפלו למעשר שני. זה הכלל, הולכים אחר הקרוב (להקל). מחצה למחצה להחמיר:

ב. מעות שנמצאו לפני סוחר ביהמה, לעולם מעשר. ביהר הבית, חלין. בירושלים בשעת הרגל, מעשר. ובשאר כל ימות השנה, חלין:

ג. בשר שנמצא בעזרה, אברים, עולות. ונתיבות, חטאות. בירושלים, זבחי שלמים. זה וזה תעבר צורתו ויצא לבית השרפה.

נמצא בגבולין, אברים, גבולות. חתיכות, מתרות. ובשעת הרגל
שהבשר מרבה, אף אברים מתרין:

ד. בהמה שנמצאת מירושלים ועד מגדל עדר, וכמדתה לכל רוח,
זכרים, עולות. נקבות, זכחי שלמים. רבי יהודה אומר, הראוי
לפסחים, פסחים קדם לרגל שלשים יום:

ה. בראשונה היו ממשפנין את מוצאיה, עד שהוא מביא נסכיה.
חזרו להיות מניחין אותה ובורחין. התקינו בית דין שיהיו נסכיה
באין משל צבור:

ו. אמר רבי שמעון, שבעה דברים התקינו בית דין, וזה אחד מהן,
נכרי ששלח עולתו ממדינת הים ושלח עמה נסכים, קרבין משלו.
ואם לאו, קרבין משל צבור. וכן גר שמת והניח זבחים, אם יש לו
נסכים, קרבין משלו. ואם לאו, קרבין משל צבור. ותנאי בית דין
הוא על כהן גדול שמת, שמהא מנחתו קרבה משל צבור. רבי
יהודה אומר, משל יורשין. ושלמה היתה קרבה:

ז. על המלח ועל העצים שיהיו הכהנים נאותים בהן, ועל הפרה
שלא יהיו מועלין באפרה, ועל הקנין הפסולות שיהיו באות משל
צבור. רבי יוסי אומר, המספק את הקנין, מספק את הפסולות:

